

Васил Левски

(есе)

Васил Левски - Апостола на свободата – един национален герой! Той е идеализиран образ, запечатан дълбоко в съзнанието на българите. Името му е синоним на свободата и на пълното себеотдаване, на дълбоката вяра в идеала.

На Васил Левски са посветени стотици страници в българската художествена литература. Загадка остава онзи негов порив, който го кара да остави близките си и да се издигне до символ на свободата. Силният му характер, будният ум, несломимият дух и неизмеримата му смелост са го направили безсмъртен.

Безброй са мъжете загинали в името на свободата, но нейният Апостол е един - Васил Кунчев. През краткия си живот той спечелва множество прозвища и имена (Левски, Дякон, Джингиби и още много

други), но в съзнанието на своя народ той остава Апостола.

Васил Иванов Кунчев е роден в обикновено българско семейство в град Карлово. Неговото образование не е било по различно от това на другите момчета. Въпреки всичко Васил е различен - неговата силна любов към Свободата и искрената обич към изстрадалия български народ будят недоумение. Левски притежава това което у повечето негови съвременници липсва, а именно търпение, твърдост на характера и готовност да приеме ранната и жестока смърт. Той е роден водач и революционер, който посвещава живота си на другите. Поставя си задача да освободи хората от вековния страх и най вече от бездействието. Апостолът е олицетворение на неугасваща надежда и сила. Той води живот на самотник. Българите му вярват безрезервно. Васил Левски живее във време на робство мъки и слабост, а за да се живее в такова време ме трябва да губиш надежда. Искал е едно по-добро бъдеще за българите.

Във времето е което живеем не е така. Днес, както и в миналото, има много гладни и безпомощни хора,

който прекарват живота си на улицата. Някой от тях стигат до насилие, други се нараняват един друг, а трети умират от глад. Има хора който напускат родината, за да търсят по добър живот. Днес животът не е както във времето на Апостола. Няма го задружието и единността на хората. Липсва и вярата. Хората не вярват и не тая надежда, че може да дойде по добро време и за нас. Може би времето за което си е мечтал Левски е отминали. Важното е, че единствената му мечта се превръща в реалност: "Безсмъртие в паметта на бъдещите поколения".

Роден в края на едно петвековно робство и убит само няколко години преди така желаното освобождение, Левски не доживява свободата на България. Неговият несломим дух и силен характер го правят истински свободен човек, а не покорен роб.

Дали през последните години този образ е все така познат и все така извисен и тачен?

Аз мисля, че като българи знаем и почитаме делото и личността на Левски, защото той е не само национален герой, но и философия, пример който никога не бива да се забравя!

Левски е човекът дал най-много от себе си за свободата на България той се е посветил изцяло на идеята за свободна България. Готов е да даде всичко без да иска материална отплата. Единствената благодарност, която българският народ може да му даде е вечна памет в историята и стремеж към достигане на завещаните ни от него идеали. В сърцето на всеки българин трябва да има една малка частичка от тази благодарност и преклонение пред Левски и всички онези възрожденски дейци, отдали живота си за свободата на България. Нужно е да знаем историята си и да я помним, за да не повтаряме грешките си. Трябва да помним и героите си, за да имаме примера, идеала, който да следваме. Постоянно търсим Левски, защото ни е нужен още един като него? Може би всеки един от нас трябва да го потърси в себе си. Всеки може да бъде героят, от когото има нужда. Можем да постигнем много, когато сме едно цяло.

Днес ние забравяме, че благодарността към Апостола е благодарност към живота, защото надали без Левски българският народ е щял да достигне до национално освобождение. Нека както Левски е

живял, за да промени своето време, така ние – младите хора, да живеем с желанието да променим днес живота си към по-добро, за да има свобода и щастие за утрешния ден!!!

**Даниел Маринов Друмев, 7^б клас,
ОУ „Любен Каравелов“, гр. Попово**